

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE UTRECHT.

Gezien het beroepschrift, ingediend door X, belastingconsulent te Z, namens W, wonende te Y, ingekomen 15 Januari 1954 en gericht tegen de uitspraak dd. 18 December 1953 van de Inspecteur der Belastingen te V, betreffende de aan belanghebbende opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting over het belastingjaar 1951;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van de Raad van 28 Juni 1954, belanghebbende bij monde van diens gemachtigde X, voornoemd, alsmede de Inspecteur der Belastingen te V, A, Hoofdinspecteur-titulair;

Overwegende, dat blijkens een op 30 Juli 1953 gedagtekend aanslagbiljet aan belanghebbende een aanslag in de inkomstenbelasting over het belastingjaar 1951 is opgelegd berekend naar een zuiver inkomen van f. 13.379,-- tot een bedrag van f. 2545,--;

Overwegende, dat de Inspecteur – na een tijdig tegen die aanslag ingediend bezwaarschrift – bij uitspraak van 18 December 1953 die aanslag heeft gehandhaafd;

Overwegende, dat X, voornoemd, als gemachtigde van belanghebbende van die uitspraak tijdig bij deze Raad in beroep is gekomen;

Overwegende, dat het eerste geschilpunt betreft de vraag, of de firma Gebr. W te U, waarvan belanghebbende een der vijf firmanten is, terecht een bedrag van f. 4000,-- heeft gereserveerd terzake van een partij aangekochte kabels;

Overwegende, dat de gerechtigde van belanghebbende ter zitting deze reservering heeft toegelicht en heeft medegedeeld, dat de firma begin December 1951 had ingeschreven op een partij kabels, welke in T lagen en welke de firma tegen de bij inschrijving genoemde prijs wenste te kopen, doch dat de prijzen van kabels sterk in waarde verminderden, zodat de firma, toen zij eind December 1951 de kabels voor de bij inschrijving genoemde prijs kreeg toegewezen, wist, dat zij hiervoor in de boekhouding een bedrag heeft gereserveerd;

Overwegende echter, dat de aankoop van deze kabels plaats had om deze weer te verkopen, hetgeen behoort tot de normale bedrijfsuitoefening van deze firma, welke o.m. in materialen handelt;

Overwegende, dat het enkele feit, dat een bepaalde aankoop voor een te hoge prijs heeft plaats gehad, zodat bij verkoop een verlies zal worden geleden, niet rechtvaardigt hiervoor een reservering te doen plaats hebben;

Overwegende, dat de Inspecteur dan ook terecht de reserve tot een bedrag ad f. 4000,-- uit voormelde hoofde niet heeft aanvaard;

Overwegende, dat het tweede geschilpunt tussen partijen betreft de vraag, of de Inspecteur terecht van de aangifte is afgeweken in dier voege, dat hij terzake van privé-onttrekkingen door de firmanten een bedrag van f. 30.000,-- in aanmerking heeft genomen;

Overwegende, dat de Raad allereerst heeft te onderzoeken, of de boekhouding door de Inspecteur terecht niet is aanvaard;

Overwegende hieromtrent, dat de Inspecteur in zijn verzoekschrift een gedeelte heeft weergegeven uit een rapport terzake van een accountsonderzoek, dat heeft plaats gehad over de jaren 1946 tot en met 1949;

Overwegende, dat de gemachtigde van belanghebbende ter zitting heeft medegedeeld, dat weliswaar in de vroegere jaren de boekhouding onvolledig was, doch dat deze over het jaar 1951 aan redelijke eisen voldeed;

Overwegende echter, dat die gemachtigde tevens heeft verklaard, dat ook toen nog verschillende firmanten met een deel van de kas in de zak liepen, zodat kascontrôle niet mogelijk was;

Overwegende, dat de Raad van mening is, dat de Inspecteur dan ook terecht de boekhoudingen heeft verworpen;

Overwegende, dat de Raad van mening is, dat de Inspecteur niet ten onrechte de privé-verteringen in plaats van op f. 25.540,--, zoals was aangegeven, op f. 30.000,-- heeft gesteld;

Overwegende immers, dat bij lagere bedrijfsresultaten en derhalve lagere inkomens over de jaren 1946 tot en met 1949 de privé-verteringen tussen de f. 20.000,-- en f. 25.000,-- lagen, terwijl over het jaar 1950, toen het inkomen ongeveer gelijk was aan dat van het onderhavige jaar, de privé-verteringen ook ongeveer f. 30.000,-- hebben bedragen;

Overwegende, dat de gemachtigde van belanghebbende wel heeft gesteld, dat ten aanzien van enige firmanten, de gezinsuitgaven kleiner zijn geworden, doordat kinderen eigen inkomsten hebben verkregen, doch dat anderzijds de kosten van levensonderhoud in de loop der jaren zijn gestegen;

Overwegende, dat de Raad in ieder geval niet voldoende is gebleken dat de Inspecteur een te hoog bedrag voor privé-uitgaven over het onderhavige

belastingjaar in aanmerking heeft genomen;

Overwegende, dat het ingestelde beroep dan ook ongegrond is en dat als volgt moet beslist worden:

Bevestigt de uitspraak, waarvan beroep.

Aldus vastgesteld en besloten in de zitting van de Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Utrecht, van 28 Juni 1954, door Mr. Dr. C. Gruys, plv. Voorzitter, A.C. Verhoef en Mr. J. Gijsman, plv. leden, in tegenwoordigheid van Mr. C.J.A. Koning, Secretaris.

De Raad van Beroep voornoemd,

Voor afschrift aangetekend ge-

zonden aan partijen:

(w.g.) C. Gruys.

op 24 Juli 1954

de Secretaris,

Plv. Voorzitter.

(w.g.) C.J.A. Koning

Secretaris.